

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1624. usque ad annum 1627

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1778

VD18 90118863

§. 102. Epistola gratulatoria Kellisoni ad Facultatem Theologicam.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67369](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67369)

ejusmodi bonis operibus Justitiæ coronam præparatam esse, est hæretica. Sæc. XVII,
A. C. 1627.
Denique quatenus cæcam vocat acceptionem talis Episcopi, & ait acceptantes exponere se periculo peccati & divisionis a successore Petri, falsa est, temeraria, scandalosa, viam inobediendiæ sternit, & in errorem inducit.

II. *Delegati recipere debent stipendium & sustentationem a Principe, a quo mittuntur, & non a populo, ad quem mittuntur.*

Censura. Ista propositio intellecta de delegato misso in aliorum commodum & necessitatem, falsa est, rationi & praxi omnium gentium contraria.

§. CII.

Epistola gratulatoria Kellisoni ad Facultatem Theologicam.

Quoniam vero Pater Wilsonus, ut *Argentoræ* suo libro auctoritatem conciliaret, p. 343. illum a duobus sacræ Facultatis Theologicæ Doctoribus a Fratre Stephano Reverdo, & Reginaldo de Vault Carmelitarum Priore approbatum fuisse finxisset, hinc Facultas ambos die prima Martii comparere iussit, ex quibus tamen Pater Vault scripto etiam testimonio respondit, quod hunc librum Anglicum nunquam viderit, & nequidem linguam Anglicanam calleat, tan-

Hist. Eccles. Tom. LVIII. Zz tum

Sæc. XVII. tum igitur absit, quod subscripserit e-
A. C. 1627. jusmodi libro.

Hoc igitur negotio apud Sorbonam
confecto Mathæus Kellionus die vige-
sima prima Martii Parisinæ Facultati
gratulaturus, pro censura grates repen-
dit, data ex Duacensi Collegio hac e-
pistola: „Non vos latet, quibus viri-
„bus, quibus animis Clerus noster An-
„glicanus, tam sæcularis, quam Re-
„gularis laboraverint in restituenda Ec-
„clesia nostra Anglicana, quam schis-
„ma, hæresisque pene diruerant, adeo
„ut dum sonus nullus malleorum con-
„tentionis inter eos, qui deludabant
„in reparando templo nostro, & Ec-
„clesia Anglicana audiebatur, incredi-
„bile dictu sit, quibus successibus opus
„creverit, ad quam altitudinem glo-
„riamque surrexerit, victrix omnium
„conatum, minarum, tormentorum-
„que, quibus persecutores eam pro-
„sternere satagebant: adeo ut de hac
„nostra Ecclesia, hunc in modum redi-
„viva vere dici potuerit, major est glo-
„ria domus hujus novissimæ plus, quam
„primæ: nunquam enim adeo splende-
„bat templis, Monasteriis, sacrisque
„ornamentis, & divitiis (quamvis in
„iis nulli pene Europæ Ecclesiæ cede-
„ret) ac tunc temporis, quo multorum
„Martyrum sanguine gloriosa rubesce-
„bat,

bat, e quibus quindecim ultra cen-
 tum Collegii nostri sacerdotes fuere,
 partim dum Rhemis in Campania mo-
 raretur, partim posteaquam Duacum
 commigravit. „

Sæc. XVII.
 A. C. 1627.

„Verum enimvero, quam pax &
 concordia animorum erexerat, eorum-
 dem divisio & discordia pene iterum
 prostravit. Dum enim operarii divi-
 sim laborant, & turbatis ex Episcopi
 adventu quibusdam Regularibus sese
 mutuo discordes impediunt, uno di-
 ruente, quod alius ædificaverat, opus
 non procedit, imo sane quotidie, quod
 exstructum fuerat, labitur in ruinam.
 His ita se habentibus, reverendissi-
 mus Episcopus & præcipui ex Clero,
 literis mecum egerunt, ut librum e-
 derem de dignitate, & regimine Epi-
 scopali. Quibus ob eorum reveren-
 tiam, tum etiam ob patriæ amorem,
 annui: & ne ex illo aliqua Regula-
 rium offensio sequeretur, non de Epi-
 scopali tantum, verum de ceteris etiam
 Ecclesiæ ordinibus scripsi: de ipsis e-
 tiam Cardinalibus, & Regularibus,
 quibus sane Regularibus tantum tri-
 bui, quantum ipse Divus Thomas
 Aquinas Regularium decus & orna-
 mentum tribuebat. „

„Præterea in Epistola libro præfixa,
 quam Catholicis inscripsi, pacem om-
 nibus

Sæc. XVII. „nibus concordiamque consului; & in
A. C. 1627. „plerisque aliis libri partibus idem egi,
 „adeo ut nec verbum paulo asperius
 „in statum, ordinem, aut personam
 „aliquam immiscuerim. Nihilominus
 „in illum librum per totam Angliam in-
 „vecti sunt aliqui Regulares (cui tamen
 „ante eorum Clamores omnes applau-
 „debant) tandemque duo Religiosi
 „Angli, libros duos contra librum il-
 „lum ediderunt, simulque contra Re-
 „verendissimum Chalcedonensem, qui
 „in libri mei propugnationem, breve,
 „sed nervosum opus evulgaverat.
 „Duo illi libri cum erroneis, & scan-
 „dalosis propositionibus ex illis colle-
 „ctis, doctissimo vestro examini oblatis
 „sunt, vosque (venerandi & Sapienti-
 „ssimi Magistri nostri) ex insigni vestra
 „eruditione, nec minori Zelo, eos Cen-
 „sura vestra condemnastis, ad confu-
 „sionem omnium Episcopali authoritati
 „& Hierarchiæ Ecclesiæ adversantium.
 „ad ignarorum instructionem, qui illis
 „decipi potuissent, ad maximum deni-
 „que Ecclesiæ emolumentum. Quos
 „ob labores, maximamque charitatem
 „vestram, a qua nec ipsos Britannos
 „licet toto orbe divisos, excludi vo-
 „luistis, non meo tantum nomine, ve-
 „rum etiam Reverendissimi Chalcedo-
 „nensis, præsertimque Catholicorum

„nostratum, ac hujus demum Collegii Sæc. XVII.
 „Anglo-Duaceni, quas possum humil- A. C. 1627.
 „limas ago gratias, agamque semper.
 „Sperans insuper Facultatem vestram
 „Sacro-Sanctam, sicut supra omnes a-
 „lias facultates, ipsique Sedi Aposto-
 „licæ proxima, semper enituit, in Cen-
 „suris contra erroneas, & scandalosas
 „opiniones proferendis, quibus Eccle-
 „siam Dei ab hæresi, schismateque con-
 „servavit; ita etiam per hanc censu-
 „ram, salutem multarum animarum con-
 „sulturam, quæ hujusmodi libris, in
 „contemptum Episcopalis authoritatis
 „trahi potuissent, effecturamque, ut
 „Regulares nostrates, majorem Epi-
 „scopo Cleroque deferant veneratio-
 „nem, atque eam exhinc pacem post
 „hanc diffensionem, eam post hanc pro-
 „cellam, serenitatem per vos fore sta-
 „biliendam, quæ occasionem nostratri-
 „bus præbeat dicendi, non quis est
 „iste (ut ipsi Doctorum Principi dictum
 „est.) Sed quænam est ista Facultas,
 „quia venti & mare diffensionum obe-
 „diunt ei? Deus venerandas Domina-
 „tiones vestras Academiæ vestræ do-
 „ctissimæ, & Ecclesiæ Gallicanæ flo-
 „rentissimæ servet incolumes.,”